

יביע אומר הר גילה

אחרי מות | גליון 399
 כו' ניסן תשפ"ד | שבת מברכין
 להפצת העלון / הארות / הקדשות
 יעקב- 0528445949

זמני היום אופק ירושלים
 כניסת שבת | מוצ"ש | מוצ"ש ר"ת
 19:05 | 19:57 | 20:50

העלון מוקדש לרפואת והצלחת הגאון הגדול הר' בן ציון מוצפי בן סובה שליט"א | נעמית בת תקוה | שיראל בת אור | ר' שלמה בן שושנה דיאל בן גזל רעות בת תקוה לע"ו- ר' דוד בן שרה אהרון בן שירין אסתר בת ראושנה. זרע קודש- מתן בן עדינה ושרה בת כרמלה זיווג הגון- ורד פריחה בת בחיה שיר בת אסתר רות בת ברקה | להצלחת- מתפללי בית כנסת 'יביע אומר' הר גילה אליה שלום בן ברכה אליגור

מורנו ורבנו הלכה למעשה

עפ"י גאון עוזנו ותפארתנו מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
 ובנו הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

הלכות שבת- הדלקת נרות- א) כלה המדליקה את הנרות בערב שבת בפעם הראשונה, אין לה לברך שהחיינו, שיש בזה איסור ברכה שאינה צריכה. ואם ברצונה לברך שהחיינו, תלבש בגד חדש, שראוי לברכת שהחיינו, ותברך עליו שהחיינו קודם ההדלקה, ואחר כך תברך על הדלקת הנרות ותדליקם.

ב) אין להקדים להדליק הנרות בעוד היום גדול שאז אינו ניכר שהודלקו לכבוד שבת, אלא זמן ההדלקה הוא מפלג המנחה והלאה. (שהוא שעה ורבע קודם הלילה, בשעות זמניות), "אם אז מקבל עליו את השבת".

ונוהגים להדליק הנרות עשרים דקות קודם שקיעת החמה, [שמצוה להוסיף מחול על הקודש]. ואם נאנסה ולא הדליקה אז, יכולה להדליק עד כחמש דקות לפני שקיעת החמה, ואם לא הדליקה עד אחר שקיעת החמה, (כלומר הזמן הנ"ל). לא תדליק כלל.

וספרדי מעדות המזרח שנהג להחמיר בקבלת השבת ארבעים דקות לפני השקיעה, בחושבו שכן מנהג ירושלים, רשאי לחזור בו ממנהגו, (ובפרט בימות החורף הקצרים שאינם מספיקים לסיים צרכי שבת מבעוד יום). ומדינא אינו צריך התרה לבטל מנהגו, משום דה"ל מנהג בטעות, ועכ"פ נכון לעשות התרה בשלשה שיתחרט בפניהם על שלא אמר: בלי נדר. ולאחר שיתירו לו, יכול לעשות מלאכה ולהדליק הנרות עד כעשר דקות לפני השקיעה. (אלא אם כן נתאחר עד כחמש דקות לפני השקיעה וכנ"ל)

ג) אם שכחה להדליק את האור לכבוד שבת, וזכרה "בבין השמשות", מותר לה לומר לגוי להדליק את תאורת החשמל ואת נרות השבת להאיר את הבית לכבוד שבת, ולא תברך כלל. ואם שכחה להדליק נרות שבת של שמן ושל שעוה, אבל החשמל היה דלוק, אין לה לומר לגוי להדליק נרות בשמן או בשעוה, כיון שהבית מואר, ואמירה לגוי שבות.

ד) אשה שרגילה להתפלל מנחה בכל יום, יש לה להתפלל מנחה בערב שבת קודם הדלקת הנרות, ובפרט אם היא מתכוונת לקבל שבת בהדלקת הנרות, כי אחר שקבלה שבת ועשתה אותו קודש לא ראוי שתעשנו חול להתפלל מנחה של חול. ומכל מקום אם שכחה והדליקה נרות שבת תחילה, אפילו אם נתכוונה לקבל שבת עליה בהדלקת הנרות, יכולה להתפלל מנחה אחר כך. (כיון שקיבלה שבת ביחיד. וכיוצ"ב לענין מי ששכח יעלה ויבא במנחת ראש חודש שחל בערב שבת, וזכר אחר שאמר בואי כלה ומזמור שיר ליום השבת, שעדיין יכול לחזור ולהתפלל מנחה של חול בהזכרת ראש חודש, כיון שקיבל שבת ביחיד. ועפ"ז יש אומרים שהמאחר בתפילת מנחת ערב שבת, ועד שיסיים תפילתו תשקע החמה, יקבל תוספת שבת ביחיד קודם תפילת מנחה, ורשאי אחר כך להתפלל מנחה של חול, ויש אומרים שיקבל לפני התפילה רק תוספת שבת לענין מלאכה).

חברי בית הכנסת 'יביע אומר' מקדמים בברכה את
הרב אהרון בן אדיבה שליט"א
 המתארח עימנו בשבת - להלן זמני תפילות ושעורי התורה

יום שיש	יום שבת
18:45 שיר השירים	07:45 שחרית ודרשה הרב
19:05 מנחה	16:00 תהילים לילדים בבית הכנסת
קבלת שבת ודרשת הרב	16:30 שעור תורה עם הרב בבית הכנסת
ערבית	18:00 מנחה וסעודה שלישיית בבית הכנסת
21:45 שעור תורה	19:30 שעור חורה
עם הרב בבית הכנסת	19:50 ערבית ולימוד תנא דבי אליהו

שבת שלום ומבורך

טעמו וראו כי טוב ה'

כל יום בבית הכנסת, שחרית בשעה 06:00 וב- 08:00
 מנחה- 20 דק' לפני שקיעה שעור תורה ותפילת ערבית,
 לאחר ערבית- מתקיים השעור היומי:

- יום א'- הרב גדעון מזרחי שליט"א- הלכה שולחן ערוך בשעה 20:30 ליקוטי מוהר"ן- עם הרב אהוד דהאן
- יום ב'- הרב גדעון מזרחי שליט"א- הלכה שולחן ערוך
- יום ג'- הרב ניתאי בדורי שליט"א- מוסר בשעה 20:30 גמרא מסכת תענית.
- יום ד'- הרב גדעון מזרחי שליט"א- גמרא מסכת ברכות
- יום ה'- הרב אהוד דהאן שליט"א- פרשת שבוע

עזרת תורה ע"פ ימי פסח 21:00

עצות לנפש - היסורים אינם לעניש אלא לתוכחת מוסר

לבו של אדם ומכניעתו, ואמרו במדרש (שמו"ר לא, יא): כל היסורים בכף מאזינים אחת, והעניות בכף שניה - מכריעה את כלם, שכן העניות משפילה לאדם בשפלות עד לעפר, ולכן העני חשוב כמת - שכן מחמת שפלותו חזיו אינם חיים.

ועוד אמרו במדרש: אין ראויין להיות דוויין וסחופים זבים ומצרעים אלא מישראל, ולמה ישנם כאלה גם באמות העולם, מפני כבודן של ישראל שלא יאמרו: כמה מנגעת אמה זו.

הרי שעקר היסורים נועדו לישראל לישרם לנצחיות, ומה שאמות העולם מתיסרים זהו רק מפני כבודם של ישראל שלא יאמרו שהמנגעים ובעלי המומין והמסרים נמצאים רק בעם ישראל.

וכך מביא בספר "גדולי מוסר" להגר"ג איזמן זצ"ל בשם הסבא מקלם, עולם שלנו הוא עולם מפנק, כל זמן שהנשמה של האדם בעולם נוהגים בה בפניק, מיד כשעושה האדם תשובה מוחלן לו... כל מי שבא לשוב מקבלין אותו... ולא די בזאת, אלא אף מקבלים אותו באהבה, כל מצוה, צדקה, חסד, תורה מתקבלים במאור פנים... אולם בעולם הבא, נגמר, אין פניקים, אין לך אלא לאכל מעשה ידיך שטרחת עליהם בעולם הזה.

ומקמה בתנאים המגבילים - מעני, סופו לקמה מעשר - עם אפסריות רבות שעמהם יוכל להרבות תורה ומעשים טובים אולם לא שזה שזכר מצותיו, שזכר מצותיו הוא לעולם הבא.

ובכאן בוא חדושנו, שכמו כן: עניש בהאי עלמא ליכא! כאן בעולמנו אין משג של עניש, עניש הוא בעולם הבא, ושם הלא העניש הוא עניש כבוד, וכמו שאומר הרמב"ם, שעה בניהנם קשה יותר משבעים שנה של יסורי איוב, כמו שבעולם הבא נתן השזכר האמתי, כך בעולם הבא נתן העניש האמתי, ואלו בעולמנו זה אין משג של עניש, אלא כל יסורי עולם הזה אינם אלא תוכחת מוסר מאהבה ומחמלה תורה שאוהב וחומל הקדוש ברוך הוא על עמו להביאם לחיי עולם הבא, וכמו שנגמר בפסוק: את אשר יאהב ה' יוכיח.

ועוד דרשו חז"ל: "וה' חפץ דכאו" מי שהקדוש ברוך הוא חפץ בו מדכאו ביסורים, שכן בעולמנו זה חרד הקדוש ברוך הוא לגורלו של כל יהודי שלא יאבד את נצחיותו, ולכן נוהג בו פעמים במדת הדין הקשה לא במטרה להענישו אלא להביאו לדרך הישרה. וכמו שספרנו בספורים האחרונים, ועוד רבות כהנה.

וכמו בא בחז"ל, שהעניות יפה לישראל כסרט אדם על סוס לבן, ובאר שם המהרש"א לרמז ענין: אם יהיו חטאיכם פשני פשליג לבינו, העניות היא מהכפרות הגדולות ביותר שמצא הקדוש ברוך הוא לישראל, שכן העניות שוברת

אחדש לך עתה חדוש, ואקנה שהוא נכון אם יספיקו עמי חכמי ישראל חכמי המוסר, שכן נשמע הדבר כחדוש ואפסר שהוא אמתי.

אמרו חז"ל: "שזכר מצוות בהאי עלמא ליכא", כלומר בעולמנו זה אין משג של שזכר מצוה, שכן כל העולם פלו לא שזה בשביל לשלם על מצוה אחת, וכמו שאמרו באבות: "ויפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא, מפל חיי העולם הזה", ומה שהבטיחה תורה שבאם נשמר תורה ומצוות ייטיב לנו ה' בעולם הזה, כבר באר זאת הרמב"ם בסוף הלכות תשובה (פ"ט) שאין הכונה ששזכר מצוות הוא בעולם הזה, אלא פגנת התורה שבאם נשמר מצוות, ייטיב לנו ה' בעולם הזה בעשר כבוד בגנים ובנות, בישיבה לבטח והכל כדי ששזכר נוכל לשמר ולקיים עוד מצוות גינת שאת, וכמשל פועל חרוץ המשרת את מעבדו במסירות נפש בכל לבו ונחו, אזי הבעל הבית משפר תנאיו של פועל זה כדי שיוכל להפיק ממנו תועליות מרביות גינת שאת מאשר קדם כשהתנאים של הפועל היו מגבילים את יכלתו.

כן מבטיח ה' שאם נשמר מצוות ישפר לנו הקדוש ברוך הוא את תנאי חיינו כדי ששזכר נספק לעצמנו הרבה יותר מצוות ומעשים טובים, וכמו כן שהכל כדי ששזכר לעולם הבא גינת שאת של שזכר מצוות, וכענין שאמרו חז"ל: "כל המקים את התורה מעני סופו לקמה מעשר", כלומר כל המוסר נפשו על התורה

התבוננות - הרב אלון עטיה

'עבד השם אמיתי'

"שלום, מדבר העוזר של הרב עובדיה יוסף, הרב מבקש לראותך בעוד שעה בביתו ברחוב הקבלן 45 בירושלים, האם אתה תגיע...?"

מיותר לציין את התשובה, מי לא יגיע? הרי כל מי שמעריך מעט תורה וקדושה ויודע מה מעלתו של מרן זיע"א, היה שש ושמח על הזכות האדירה שנפלה בחלקו, טלפון פשוט כל כך שממלא בשמחה עצומה!

אך רגע נחשוב, האם העוזר שהתקשר הרגיש פחיתות כבוד לומר שהוא העוזר של הרב? פשוט שלא! אדרבה בשבילו זו שמחה גדולה וכבוד גדול להיות העוזר של הרב, למרות שהוא לא יודע תורה כמותו ואפילו לא מתקרב לשולי מעילו בלימוד והלכה, אך בשבילו זה כל העולם להיות העוזר של הרב!

הדבר נכון גם בעולם הגדול להבדיל, שעזרת בית נפגשת עם חברתה בסוף שבוע, והיא אומרת לה שהיא העוזרת של ביל גייס או עשיר אחר בעולם, כמה קנאה ניבטת מעיניה של חברתה, אפילו שהיא יודעת שהיא רק מנקה את הבית שלו...

בעיני רוחה היא כבר רואה אותה דורכת על שטיחים שעולים יותר מהבית שלה, מנקה ריהוט שעולה הון ותועפות, וישנה שינת צהרים על מיטה בהזמנה מיוחדת שלא היה סיכוי בעולם שהיא תזכה לישון אי פעם על מיטה כזו...

הדבר נכון גם במשל הראשון, לראות את הרב עובדיה ע"ה או גדול תורה אחר, רגע רגע, להיות צמוד אליו ולהתבונן בהליכותיו איך הוא לומד? מדבר? נח? איך הוא מרגיש את כאבו של כל יהודי כאילו היה בנו יחידו...

נכון, הרב עובדיה ע"ה נפטר ולהיות השמש שלו זכו בודדים, וגם להיות העוזרים של גביר גדול או עשיר אין לנו עניין ורצון, אז איך כל זה קשור אלינו?

התשובה נמצאת בהתבוננות! לדג' לאחר שאליעזר מקבל ציווי מאברהם אבינו ללכת להביא אשה ליצחק, אליעזר מצטייד בכל טוב והולך לארם נהרים, מרוב צדקותו של אליעזר הדרך קופצת לו, והוא נותן לבתואל ולבן ומשפחתם מהלחם שיצא היום מהתנור והוא עדיין חם...

ברבותינו מובא שאליעזר ראה את הרשעות שיש שם אצל לבן.

והוא אמר שם קדוש והעמיד את כל עשרת הגמלים זה על גב זה והוא עצמו נעמד על כולם! וזה שכתוב: "והינו ניצב על הגמלים..." אליעזר מכונה בכתוב: "דמשק אליעזר" ובא הביאור ברז"ל על המילה 'דמשק': דולה ומשקה מתורת רבו לאחרים, כלומר בימינו זה נקרא: ראש ישיבה!

אדם כל כך מכובד שיועד להעביר את תורת רבו להמונים ולגיירים, בעל יכולות אדירות וידיעת שמות קודש, עומד לפני המשפחה של בתואל ואומר: "עבד אברהם אנכי!"

בפשטות, ללא גינוני כבוד אחרים, להראות ולהתוות דרך לבאי עולם, זכיתי להיות עבד של אברהם אבינו! זהו כבודי, זהו מעמדי לא ראש ישיבה, ולא מנהיג ציבורי, לא ראש לשכה ולא משמש בקודש, אלא עבד !!!

נניח רגע לאליעזר וניזכר באדון כל הנביאים הלא הוא משה רבינו ע"ה, שכל ימיו הלך מחיל אל חיל עלה ונתעלה, נתגושש עם מלאכי רום הוריד תורה מן השמים, הוריד מן ושלו משמי שמיא, קרע את הים, ובסוף ימיו ברגע הגדול ביותר שנשמתו לא רוצה לצאת מגופו הטהור (כמובא בדב"ר), הוא מכונה בתורתנו הקדושה: "וימת שם משה עבד יי".

לא אדון כל הנביאים, לא הקדוש עליון, המקובל האלקי, המלומד בניסים... מאומה! "בסך הכל": עבד השם!

המתבונן האמיתי בעבודת ה' יודע שזו התכלית וזו המטרה, זו הדרך שבה אנו צריכים לעלות ולהתעלות לבא לידי מדרגה רמה זו של: 'עבדי השם'! לזכות שכל תנועה שנעשה תהיה לכבודו של הקב"ה, לקדש את שמו יתברך בעולם, להאהיב אותו על הבריות שיאמרו: אשרי מי שלמד את תורתו של הקב"ה, אשרי מי שהוא עבד ה' כמה טוב לו בעולם הזה ובעולם הבא!

לא לחינם קראו רבותינו לספר בראשית 'ספר הישר' אלא רק מפני שהוא מיישר את ההשקפה האמיתית של האדם, לטובה! בדור שכולם רוצים להיות מנהלים, מנכ"ל"ם, רבנים, דיינים, וכו' יש את אותם שמעוניינים להיות 'בסך הכל': עבדי השם!

להיות מהעושים את רצונו יום ולילה, ללא כבוד ופרסום ללא זיוף וללא קנאה שנאה ותחרות, אלא רק לשם שמים כמו עבד שאין לו אלא רצון אדונו בלבד! ה' יזכנו ונהיה עבדי ה' אמיתיים!

'דמיון להשם במהות'

בפרשה מובא דין יום הכפורים "כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מפל חטאתיכם לפני ה' תטהרו".

ולכאורה יש כאן כפל לשון. כבר נאמר בתחלה כי ביום הזה ה' מכפר עלינו.

מדוע צריך לשוב ולומר "לפני ה' תטהרו" !?

יש לבאר כי כאשר האדם חוטא, ל"ע, הוא פוגע בשני תחומים. הדבר הראשון הוא שהאדם כפול יוצר בעולם מציאות שהיא נגד רצון ה'. השני הוא שהאדם יוצר רחוק בינו לבין הקב"ה.

צריך לדעת כי רחוק זה אינו מצד ה'. הקב"ה אוהב את הרשע הגדול ביותר בישראל יותר מאשר האדם אוהב את בנו.

הרחוק הוא פעין חומה שהאדם בונה בעצמו כאשר הוא רוצה לעשות דבר מנגד לרצון ה'. וכך יצר הרע דואג שהאדם יבנה חומה ועוד חומה, עד שהאדם כפול יתאש מעצמו ומהקשר שלו עם ה'. וזה שאמר הבעל שם טוב הקדוש, כי על היאוש והדקאון שאחר העברה מענישים יותר מהעברה עצמה.

לפי זה מובן היטב. ה' אומר שהוא מכפר לנו על המציאות המנוגדת לרצונו שיצרכנו בעולם. וכך אנו יכולים לחזור ולחוש את קרבת ה'.

וזהו "לפני ה' תטהרו". הפונה ממש לפני ה'. להיות במקום הכי חשוב וקביב לפני ה'.

בזה התורה מלמדת אותנו כי עלינו לזכר תמיד את מעלתנו. וכך אומר רבי ישראל מרוז"ן כי לפני ביאת המשיח הנסיון הקשה ביותר יהיה נסיון האמונה.

וכך הוא אומר כי כאשר האדם ירצה לעשות מצוה יצר הרע ינסה למנע ממנו זאת באמצעות קשירתו (וירטואלית) לעגלה התרומה לארבעה סוסים. שימשיכו אותו לצד השני.

ולכן, עלינו לטפח לעצמנו על השכם על כל מצוה שאנו רוצים לעשות ועל אחת כמה וכמה אם אנו גם מצליחים לקיים אותה.

ויהי רצון שנוזכה לראות בקיום דברי חז"ל בניסן נגאלו ובניסן עתידים להגאל.

שבת שלום ומברך

לייעוץ ניתן להתקשר 0523898468.

חושן משפט- הרב יצחק פריי

'משולחן בית הדין'

שאלה: אריאל לקח טרם חג הפסח מן המפלגת מספר חבילות שקדי מרק, הוא חשב כי ממילא מגיע הפסח וכדומה והתיר לעצמו לקחת ללא תשלום.

בסופו של דבר הוא לא נצרך להם. קעת הוא רוצה להשיב למפלגת את חבילות שקדי המרק. האם אפשר?

תשובה: ראשית, יש לדעת כי אין שום התר לקחת דבר ללא תשלום. זוהי גנבה כפשוטה ואין בזה שום התרים.

לגבי הדין.

הרי מדובר בחמץ שעבר עליו הפסח, שעליו גזרו חז"ל איסור. ולכן פשוט שאם אריאל מכר את החמץ שלו, וגם את שקדי המרק, הוא יכול להשיב אותם למפלגת. משום שהם נשארו כפי שהיו קדם החג.

אך למעשה, גם אם אריאל לא מכר את החמץ שבדשותו. או לא התפונן למכר את שקדי המרק, הוא יכול להשיבם לבעל החנות אם הם באותו מצב בו הם נלקחו. כמופיע בשלחן ערוך חשן משפט סימן שסג סעיף א.

חיזוק לנשמה

'הניסיונות הם המקפצה שלך'

בעיירה קטנה באירופה נפטר הרב הראשי, חיפשו ראשי הקהילה רב שימלא את מקומו ומצאו אברך צעיר, חכם ובעל המלצות רבות. בחלוף ימים מספר של כהונה כרב העיירה הגיעה אליו אישה ואמרה: "כבוד הרב, אני רוצה לתבוע את ראש הקהילה, יש לי דין ודברים איתו, אני מבקשת שתביא אותו לכאן".

שמע הרב הצעיר את טענותיה ושלח שליח לקרוא לראש הקהילה. הגיע השליח אל ראש הקהילה וזימן אותו אל בית הדין. אמר ראש הקהילה לשליח: "חזור אל הרב ואמור לו שאני אדם עסוק מאד, אין לי זמן לכל מיני שטויות ושיגעונות של אנשים, שיקבע אצלי תור ואבוא בשמחה". חזר השליח ואמר לרב הצעיר את דברי ראש הקהילה.

כששמע זאת הרב ציווה לשליח: "לך אל ראש הקהילה ואמור לו שהוא חייב להגיע עכשיו, תתרה בו שאם הוא לא יגיע צפויים לו דין ודברים איתו". שוב חזר השליח אל ראש הקהילה ושטח לפניו את דברי הרב. "אין לי זמן לכל קישקוש, אני לא אבוא אליו" אמר ראש הקהילה בזעם.

חזר השליח ואמר לרב את דבריו הזועמים של ראש הקהילה. ציווה הרב הצעיר: "לך ואמור לו שאם הוא לא יגיע עכשיו אני אאסוף עשרה אנשים ואעשה עליו חרם, הוא לא יהיה יותר ראש הקהילה בעיירה הזו!" בשמוע ראש הקהילה את דברי השליח צעק עליו ואמר: "מי הוא בכלל הרב הזה? רק נכנס לתפקיד וכבר 'מרים' את האף שלו? אני לא בא!"

חזר השליח הנמרץ ואמר לרב בבושה את דברי ראש הקהילה. מיד אסף הרב עשרה אנשים והתכונן לעשות חרם על ראש הקהילה.

באותו הרגע נכנס ראש הקהילה אל בית הדין מחויך ואמר לרב: "מזל טוב, התקבלת לתפקיד רב העיירה".

פניו של הרב הביעו את פליאתו מדבריו של ראש הקהילה שמיד הסביר: "לפני ימים מספר קיבלו אותך להיות רב העיירה, אך אנו חברי הקהילה לא ידענו את טיבך, לכן שלחנו לך ניסיון... האישה הזו נשלחה על-ידי כדי לבחון אותך האם אתה עומד על שלך בתקיפות או בגלל שאני ראש הקהילה אתה מטה את הדין לטובתי, עמדת בניסיון בצורה משכנעת, מעתה אתה הרב שלנו, ברוך הבא!"

כל החיים שלנו הם מבחן אחד גדול, מילדות אנו נבחנים בבית הספר, בצבא, בלימודי התואר הראשון, בחיי הנישואים, בגידול הילדים, בעבודה ועוד... המבחנים הללו נועדו כדי להקפיץ אותנו שלב, להרים אותנו למקום גבוה יותר.

מבחנים נוספים נשלחים לאדם על-ידי בורא עולם, גם הבורא רוצה לחשל את בניו ולעלות אותם למקום גבוה יותר.

לקב"ה יש מבחנים רבים ושליחים רבים ליישום המבחנים. כל דבר שלא מצליח בקלות, כל מהמורה בדרך, כל מכשול וכל קושי הוא מבחן, כל הערה מפלוני, כל בושא מאלמוני הם מבחנים לבדוק כיצד תעמוד בהם, כיצד תיראה דרכם, כיצד תצא מהם עם אמונה.

כשתבין שכל דבר הקורה בעולם נשלח מלמעלה, כל מכשול בא לחשל אותך, כל בור בא להקפיץ אותך, כל חושך בא להאיר לך, תוכל לעבור כל מבחן וכל ניסיון, תחיייה חיים טובים ושלווים יותר.

זכור! הכל נשלח מלמעלה, כל טענה שיש לך תפנה אל מי ששלח אותה ולא אל האדם העומד מולך, כי הוא רק השליח של הבורא לניסיון שלך...

רוחן קרתא

פתרון לחידה משבוע שעבר:

1. על איזה עוונות בא נגע צרעת? (עיין בגמ ערכין טז). **תשובה**- לשון הרע, שפיכות דמים, שבועת שוא, גילוי עריות, גסות הרוח, גזל, צרות עין.
2. איזו מידה כנגד מידה יש בכך שצבע הצרעת לבן? **תשובה**- צבע לבן בגלל שהלבין פני חבירו.
3. מנין לומד המדרש: "כל האומר לשון הרע כאילו עבר על חמישה חומשי תורה"? (ויקרא רבה פרשה ט"ז) **תשובה**- המילה תורה מוזכרת אצל המצורע חמש פעמים.
4. מי הם המצורעים המוזכרים בהפטרה? **תשובה**- גיחזי (משרתו של אלישע) ושלושת בניו.
5. מי הראשון בעולם שלקה בצרעת? (לפי המדרש נתחומא) **תשובה**- הנחש התקלל: "ארור אתה" ולקה בצרעת ממארת.

חידה

1. מדוע הכהן הגדול אינו לובש בגדי זהב בכניסתו לקודש הקודשים?
2. כמה פעמים החליף הכהן הגדול את בגדיו? (רש"י)
3. מה פירוש המילה "עזאזל"?
4. איזה פרק מפרשת "אחרי-מות" קוראים במנחה של יום הכיפורים?
5. השעיר לעזאזל נשלח ביד "איש עיתי המדברה". ציין שלושה פירושים לכינוי זה.

חברי הקהילה שואלים

תספורת וגילוח בימי העומר?

נהגו עם ישראל קדושים שלא להסתפר ושלא להתגלח בימים שבין פסח לחג השבועות, שלושים ושלושה ימים, והוא מפני מאורע קשה שארע לישראל בימי רבותינו התנאים קדושי עולם,

רבי עקיבא שעלה ונתעלה עד שזכה להעמיד שנים עשר אלף זוגות תלמידים, אימפריה רוחנית, מדובר בגדולי עולם, הגמרא בעבודה זרה אומרת שכל תנא היה בדרגה שביכולת שלו להחיות מתים, וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה, (לא כתוב שעשו מחלוקת ביניהם או שהתקוטטו או שביזו ח"ו אחד את השני, אלא שלא נהגו כבוד זה לזה), והיה העולם שמם מתורה, ורבי עקיבא עליו השלום לא

אנחנו צריכים לדעת שבכדי לזכות לתורה, צריכים לכבד את התורה, צריכים לכבד את בני התורה להוקיר אותם, לא רק את רבני ישראל, אלא אלו שעוסקים בתורה, תלמידי ר"ע נענשו שלא נהגו כבוד זה בזה, וגם צריך שיהיו המידות שלנו מתוקנים בכדי לזכות לתורה לכבד ולאהוב אחד את השני גם אם הוא שונה ממני, גם אם הוא מבין אחרת ממני.

המנהג הידוע בכל ישראל שאין מסתפרים ואין מתגלחים כלל מפסח עד ל"ד בבוקר (ובני אשכנז נהגו להסתפר ביום ל"ג בעומר), וראוי לכל אדם להתאמץ בזה מאד, כי הוא מגלה בזה את אהבתו לתורה ולתלמידי החכמים, ובזה נגלית אהבתו הגדולה לבורא.

התייאש ובא אצל רבותינו שבדרום ולימד אותם תורה, ואלו הם: רבי מאיר ורבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בן שמעון והם הם העמידו את התורה.

והנה ב"ה היום יש תורה הרבה מחמת התלמידים שהעמיד שוב רבי עקיבא, ועדיין בוכים אנחנו על העבר, ונוהגים מנהגי אבלות על אותם תלמידים שמתו, וצריך לדעת בדיעה גמורה שאכן פטירתם של צדיקים קשה לעולם כיום שנחרב בית המקדש, שהרי צום גדליה הוא על זה, וכאן מתו עשרים וארבע אלף תלמידים.

אמנם מנהגי האבלות הם לא בכי על העבר, אלא הסקת מסקנות לעתיד, תיקון המידות ופגמי העבר בכדי לזכות לשלמות.

לאורם נלך - חכמי ישראל

ב' אייר יום פטירת הרה"ג יעקב יוסף זצוק"ל זיע"א

לו רבנו אין שום בעיה, אל תדאג חזר רבנו לביתו ופנה לרבנית היום את צריכה לבוא איתי, כך וכך הסיפור, אני אלך איתך ואדבר איתך, והיא תשמע ונצליח לרשום את ילדיה למוסדות תורניים, וכך רבנו יצא עם אשתו הרבנית והגיעו לבית אותה המשפחה. וכפי שאמרה אותה אשה, כך באמת נהגה וזלזלה כדי שלא ישכנעו אותה, אבל רבנו נכנס וישב בסלון עם הרבנית, ורבנו מסתכל רק על הרבנית, ויושב ומסביר לבעל כמה חשוב להעביר את הילדים למוסדות תורניים, ולאט לאט אותה האשה התחילה להתרכך. תחילה הנמיכה את הרעש מהטלוויזיה ואחר כך הלכה ולבשה בגד צנוע, ובסוף אותו היום הסכימה שילדיה יעברו למוסדות תורניים וזכתה ויצאו מזרעה מספר תלמידי חכמים מפורסמים.

מסירות נפשו של רבנו לשיעורי תורה היתה ידועה לרבים שהיו פוגשים את רבנו באוטובוס בדרכו לשיעורים. שנה אחת ירד שלג בירושלים, ביום רביעי בשבוע ורבנו התקשר לרב קצביאן שליט"א והודיע לו, אני מגיע לשיעור כרגיל, אמר לו הרב קצביאן שהנהגה הקבוע לא יכול לבוא לקחת את רבנו לשיעור, ענה לו רבנו אני אגיע ברגל. וכך צעד בשלג מביתו ברחוב שמואל הנביא עד רחוב שאול המלך העיקר להגיע ולמסור שיעור. אע"פ שרבים מהאברכים לא הצליחו להגיע אותו יום לכולל אבל את רבנו לא עניין מספר המשתתפים אלא רק לזכות את הרבים.

היה מוסר שיעור קבוע פעמיים בשבוע בישיבת חוט של חסד, ופעם אחת בערב חג הסוכות הלך רבנו למסור את השיעור והנה כשהגיע לבית המדרש רואה שאין שם אף אחד, ירד רבנו למטה וראה שבונים סוכה שאל אותם אתם מוכנים להפסיק לבנות את הסוכה ואמסור לכם שיעור מיד שמחו התלמידים שיזכו ללמוד מרבנו גם ביום שהיו בטוחים שרבנו לא יגיע כי זה בין הזמנים.

כך טרח ועמל והיה כל יום הולך משיעור לשיעור כולל בימי מחלתו הקשה שבמשך שנה ושלושה חודשים מסר רבנו בערך 1300 שיעורים תמידין כסדרן גם כשלא היה מצליח לאכול ולישון על השיעורים לא ויתר.

נמסר מפי בנו שלחטו"א הרה"ג ר' עמרם יוסף שליט"א

לרבנו את חשבון החשמל באומרו כבודו מסר כאן שיעור ויש הוצאות חשמל ולכן צריך לשלם את חשבון החשמל ורבנו לא סיפר סיפור זה לאף אדם וכך במשך חודשים רבים היה משלם חשבון חשמל של בית הכנסת עד שכבר לא יכל והודיע לציבור שעוברים לבית הכנסת ברוכב אז הלכו הגבאים לרבו של רבנו חכם בן ציון אבא שאול זצוק"ל וביקשו שישפיע על רבנו שיחזור ללמד אצלם והוסיפו כבודו יגיד לרב שמעכשיו לא נבקש שישלם את חשבון החשמל כל חודש וכך נודע בדרך אגב המעשה.

בבית הכנסת ברוכב כשרבנו נתמנה לרב בית הכנסת היה שיעור רק בשבת אבל רבנו פעל והוסיף עוד ועוד שיעורי תורה בהתחלה הביא רב אחריו ואחר כך לפניו וכך לאט לאט הוסיף עוד ועוד שיעורים עד שהגיעו לשיעורים 8 בבוקר ועד השעה 22 בלילה ברצף כל יום, כולל ימים קשים כערבי חגים ותעניות.

כשאמרו לרבנו אתה מגדל בכסא שלך רבנים שיקחו לך תלמידים היה צוחק ועונה אני באתי לעולם לזכות את הרבים שילמדו תורה אצל מי ילמדו זה לא משנה העיקר שישבו וילמדו. כך גם כשתמהו על שפתח את שיעורי התורה במוסאיוף, ענה הרב הקב"ה רוצה שילמדו תורה לא משנה איפה ילמדו האם אצלי או אצל האחרים.

למרות סדר יום עמוס מאוד בהכנת השיעורים ומסירתם לא פסח רבנו על זיכוי הרבים נוסף והוא רישום ילדים ובחורים לתלמודי תורה וישיבות לצורך כך היה הולך לבתי תלמידיו ומשכנעם לשלוח את ילדיהם ללמוד בתלמוד תורה ובישיבה וגם כשההורים לא קיבלו דבריו לא התייאש והמשיך ללחוץ עליהם עד שהיה מצליח להעבירם למוסדות חינוך תורניים היה אחד מתלמידי רבנו שילדיו לא היו במוסדות תורניים ורבנו פנה אליו והסביר לו חומרת הדבר ענה התלמיד כבוד הרב אני מאוד רוצה אשתי לא רוצה ענה לו רבנו תגיד לאשתך שאני מגיע לשכנע אותה הלך אותו תלמיד לביתו וסיפר לאשתו מה אמר רבנו. למחרת בא לשיעור בפנים נפולות, אחרי השיעור ניגש לרבנו ואמר רבנו בבקשה אל תבוא לביתי, אשתי אמרה שאם כבודו יבוא לשכנע אותה היא תתלבש בפריצות ותשב לראות טלוויזיה ולא תתן לרב לדבר. ענה

נולד בביתו הגדול של מרן פוסק הדור הרה"ג עובדיה יוסף זצוק"ל זיע"א כבן הגדול ונקרא על שם סביו יעקב, למד אצל רבותיו חכם בן ציון הרב יהודה מועלם הרב שלמה זלמן אורבך זצוק"ל זיע"א ועל כולם למד רבות עם אביו הגדול, עוד בהיותו בחור בקול תורה כל יום היו לומדים בטלפון ומלבנים סוגיות בהלכה.

שיעורו הראשון שהקים היה בשכונת יפה נוף, בהיותו רק בן 17 נקלע לשם באופן חד פעמי להתפלל מנחה ושאל את הציבור האם יש להם שיעורים והאם אפשר להוסיף עוד שיעור והגבאי אמר שאפשר להוסיף שיעור לפני תפילת מנחה של שבת מאז היה מוסר מדי שבת את השיעור ולכן היה ממעט לחזור לבית הוריו בשכונת תל ארזה לשבתות חופשה כדי להיות קרוב לשיעור וגם כשהלך לשבת חופשה היה צועד ברגל למסירת השיעור לימים כשנשאל כמה משתתפים היו בשיעור ענה הייתי מתחיל בשלושה ולקראת מנחה הבית כנסת היה מתמלא יותר באנשים הבאים להתפלל מנחה.

מאז ועד ימיו האחרונים משאת חייו של הרה"ג יעקב יוסף זצוק"ל היתה הפצת דבר ה' זו הלכה במסירת שיעורים והרבצת תורה ברבים.

בימי השבעה על הרב זיע"א נשאלה הרבנית ע"ה האם פעם הרב ביקש ממנה רשות ללכת למסור שיעור ענתה הרבנית כן בשבע ברכות אחרי החתונה ביקש רשות ללכת למסור שיעור ומאז ועד פטירתו הרשות הזאת הספיקה.

כשאביו הגדול נתמנה לרב העיר תל אביב היה צריך למנות ממלאי מקום לשיעוריו בשכונת בית ישראל והבוכרים, וניסה להביא כל מיני חכמים בני דורו והציבור סרב לקבלם עד ששלח את בנו רבנו שהיה צעיר לימים אך מלא וגדוש בתורה והציבור מיד אמרו למרן זיע"א שאת בנו הם רוצים שימלא מקומו ומסור את השיעורים ואז אמר להם מרן לא רציתי לשלוח אותו שלא יגידו שאני מקדם את בני ולכן הבאתי לכם כמה רבנים אחרים ורק אחרי שסרבתם הבאתי את בני ותדעו לכם שידיעותי בתורה גדולות מאוד.

באותה תקופה כשרבנו אברך צעיר לימים ומתפרנס בעיקר ממלגה קטנה שהיה מקבל מהכולל היה מוסר רבנו שיעור קבוע מדי בבית כנסת ושם מדי סוף חודש היה הגבאי מביא